

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,
συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ στην Αμαλιάδα, σε αυτή την όμορφη πόλη της Ηλείας, στην πόλη που γεννήθηκε κι έκανε και τα πρώτα του αγωνιστικά βήματα ο κομμουνιστής ήρωας Μπελογιάννης. Ο Μπελογιάννης, άξιο τέκνο, ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ, ήρθε με κομματική αποστολή στην Ελλάδα, μετά την ήττα του ΔΣΕ, για την ανασυγκρότηση των παράνομων οργανώσεων του ΚΚΕ. Ακολούθησε η σύλλησή του, τα βασανιστήρια, η παλικαρίσια στάση του, οι δίκες και οι καταδίκες σε θάνατο, παρά το τεράστιο κύμα συμπάραστασης που αναπτύχθηκε σε όλο τον κόσμο. Ο Μπελογιάννης ζει, γιατί το κίνημα που τον έθρεψε και τον διαπαιδαγόησε, ζει και αναπτύσσεται. Μέσα σ' αυτό το κίνημα, σ' αυτό το Κόμμα, το ΚΚΕ, έμαθαν όλοι οι "Μπελογιάννηδες" να παλεύουν "χωρίς ύπνο και ξεκούραση, για να φτιάξουν έναν κόσμο στο μπόι των ονείρων και των ανθρώπων".

Ο Μπελογιάννης έκανε το καθήκον του. Τίμησε τους νεκρούς των εργατικών αγώνων του μεσοπολέμου, του ΕΑΜ- ΕΛΑΣ, του ΔΣΕ, των αγώνων για τα κοινωνικά δικαιώματα, ήταν άξιος συνεχιστής τους, υπηρέτησε την κοινωνική πρόοδο για το λαό συνολικά. Γι' αυτό δεν θεωρούμε ότι είναι ήρωας μόνο για το ΚΚΕ. Ο ηρωισμός του, το παράδειγμά του, σε περίοδο ήττας του εργατικού λαϊκού κινήματος, δείχνει πώς ανοίγει ο δρόμος, κρατιέται η φλόγα αναμμένη και στις πιο σκοταδιστικές περιόδους.

Το ΚΚΕ στέκεται μπροστά στο μνημείο, στο μουσείο, στα κείμενα του Νίκου Μπελογιάννη, στις εκδηλώσεις που τιμούν τη μνήμη του, με την πεποίθηση ότι συνεχίζει στις σημερινές συνθήκες τον αγώνα για τον οποίο εκείνος θυσιάστηκε.

Το ΚΚΕ διδάσκεται από την ιστορία του Ν. Μπελογιάννη, των Μπελογιάννηδων, των χιλιάδων ηρώων. Με μεγαλύτερη απαιτητικότητα βλέπει την ευθύνη του, στις σημερινές συνθήκες υποχώρησης του εργατικού λαϊκού κινήματος παγκόσμια,. Για την ταξική πολιτική αφύπνιση των εργατικών λαϊκών δυνάμεων, για να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους.

"Αντί να διαλέξω τη ζωή της καριέρας - και μπορούσα εύκολα να δημιουργήσω τέτοια - προτίμησα μια ζωή γεμάτη διωγμούς, στερήσεις, πόνους και δάκρυα", έγραφε στο στερνό του γράμμα ο ήρωας κομμουνιστής ηγέτης. Ακριβώς απ' αυτήν την περιφρόνηση της ταπεινωτικής ευκολίας, της ρουτίνας, της συνεχούς πάλης με το καθημερινό, ακόμα και αυτές τις ίδιες τις ανθρώπινες ανάγκες, εμπνεύστηκαν οι αγωνιστές τη βαθιά αγάπη για τον άνθρωπο, το ευτυχισμένο μέλλον του, τη λευτεριά της πατρίδας, τη λευτεριά του εργάτη και όλων των καταπιεσμένων.

Φίλες και φίλοι

Σε περιόδους ήττας, δυσκολιών, πολύτιμες υπηρεσίες στον αντίπαλο προσέφεραν τότε και προσφέρουν πάντα, οι ριψάσπιδες του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος.

Όσοι έριξαν το ανάθεμα στη σοσιαλιστική οικοδόμηση του 20ου αιώνα, απαρνήθηκαν τη σοσιαλιστική προοπτική, συνθηκολογούν με τον καπιταλισμό και σπέρνουν την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία στο λαό, στο όνομα του ρεαλισμού της υποταγής και του αρνητικού συσχετισμού, δικαιολογώντας με αυτόν τον τρόπο της διάψευση των υποσχέσεων, τον ευτελισμό των προσδοκιών.

Φτάνουν σε σημείο να πλασάρουν το συμβιβασμό τους, μιλώντας για "επαναστάσεις" και "ανατροπές", εμφανίζοντας τον εαυτό τους ως συνεχιστές της ΕΑΜικής παράδοσης, των επαναστατικών παραδόσεων, των μεγάλων ταξικών και απελευθερωτικών αγώνων.

Κάνουν απεγνωσμένες προσπάθειες να εμφανιστούν ως συνεχιστές του αγώνα του ηρωικού ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ της ΕΠΟΝ, του ΔΣΕ, της ΕΔΑ των δεκαετιών του '50 και του '60, προσπαθώντας να καπηλευτούν αγώνες του λαού μας και φυσικά πάντα αποκόβοντας από αυτούς τους αγώνες το πραγματικό, το ριζοσπαστικό περιεχόμενό τους.

Αυτό που διδάσκει όμως η ΕΑΜική εθνική αντίσταση, οι αγωνιστές σαν τον Μπελογιάννη, είναι η ασυμβίβαστη και αδιάλλακτη πάλη, όταν όλα τα "σκιάζει η φοβέρα και τα πλακώνει η σκλαβιά".

Είναι το να μην υποτάσσεται σε έναν αρνητικό συσχετισμό δύναμης, σε έναν αντίπαλο που μπορεί να φαντάζει πανίσχυρος.

Έχουμε βαθιά εμπιστοσύνη στην δύναμη του δίκιου της εργατικής τάξης, του λαού μας. Είναι βαθύ

πιστεύω μας, αυτό που έγραφε ο μεγάλος μας ποιητής Γιάννης Ρίτσος από τον Άη Στράτη, την ημέρα τη δολοφονίας του Μπελογιάννη:

"Εσύ απόδειξες, Νίκο,
πόσο μικρά είναι αυτή την ώρα τα όνειρα,
η ψάθινη πολυθρόνα του περιβολιού,
το πράσινο τραπεζάκι, η σιγουριά από τα κάγκελα του κρεβατιού τις νύχτες πόσο μικρά
μπροστά στο μπόι της χαράς να πεθαίνεις για τη χαρά του κόσμου"...
Αυτό είναι το μεγαλείο. Χιλιάδες βαθιές ρίζες μέσα στο λαό. Θάλασσες κόκκινα γαρύφαλλα στα
χέρια αγωνιστών, άξιων συνεχιστών, που δεν θα τα αφήσουμε να μαραθούν ποτέ...
Όπως έγραψε ο Μπελογιάννης: «Αντλείς απέραντες κι ανεξάντλητες δυνάμεις από την πίστη σου
στο κόμμα και στη νίκη».

Σήμερα βρίσκονται μαζί μας, ανάμεσά μας, στο μυαλό και την καρδιά μας, όλοι όσοι
βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν, εκτελέστηκαν, έφυγαν από τη ζωή.
Όσοι αγωνίζονται να τα βγάλουν πέρα σε δύσκολες συνθήκες της κρίσης, συνταξιούχοι που τους
κόβουν τη σύνταξη, επαγγελματίες που βάζουν λουκέτο, εργάτες που περιπλανώνται άνεργοι,
φοιτητές και σπουδαστές που παλεύουν να πάρουν το πτυχίο, με ανασφάλεια, χωρίς δουλειά ή
μεταναστεύοντας στο εξωτερικό, αγροτόπαιδα που ξεκληρίστηκαν από τα χωράφια τους ελέω ΚΑΠ
και ΕΕ, υπάλληλοι με διαθεσιμότητες που απολύθηκαν.

65 χρόνια από τότε που ο Μπελογιάννης και οι σύντροφοι του οδηγήθηκαν στο τόπο της θυσίας, το
γαρύφαλλο της θυσίας τους ανθίζει πάντα, αγέραστο στη λαϊκή μνήμη.

Ας αποτελέσει αυτό το Μουσείο, αυτή η έκθεση της ζωής και της πορείας του Νίκου Μπελογιάννη,
εδώ στην Αμαλιάδα, τόπο προσκυνήματος, ζωντανής και δημιουργικής μνήμης, για τα παιδιά μας
και τα εγγόνια μας, τις μελλοντικές γενιές που παίρνουν τη σκυτάλη.

Γιατί η ιστορική γνώση και μνήμη είναι δύναμη.

Ομαδικά, σχολεία, σχολές, από όλη τη χώρα, οι νέοι της ΚΝΕ, άλλες οργανώσεις νεολαίας, να το
επισκέπτονται με οργανωμένες εκδρομές, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Αυτό σκοπεύουμε να
κάνουμε στην πορεία για το γιορτασμό το 2018, των 100 χρόνων του τιμημένου ΚΚΕ.

Καλή δύναμη σε όλους και όλες με υγεία και αγωνιστικότητα.